

Dr Jeffrey Hudon, Archeologia biblijna, sesja 15, Archeologia i powstanie monarchii izraelskiej, Saul.

© 2024 Jeffrey Hudon i Ted Hildebrandt

To jest dr Jeffrey Hudon w swoim nauczaniu na temat archeologii biblijnej. To jest sesja 15, Archeologia i powstanie monarchii izraelskiej, Saul.

Rozpoczynamy naszą dyskusję na temat archeologii i powstania monarchii izraelskiej od kilku kolejnych slajdów na temat Filistynów i ludów morskich.

I znowu Filistyni, o ile nam wiadomo, również drogą lądową, ale z pewnością drogą morską, pod koniec późnej epoki brązu najechali przybrzeżne miasta Kanaan i założyli pięć stolic lub epicentrów przypominających greckie polis, które były luźno powiązane, a te były Ekron, Gat, Aszdod, Aszkelon i Gaza. Dlatego też w dalszym ciągu chcieli napierać na wschód, aby zdobyć ziemię pod uprawę, podczas gdy Izraelici w górach chcieli napierać na zachód, aby zdobyć te same obszary ziemi w Szeferi, czyli u podnóża wzgórz. I tak mamy znowu konflikt pomiędzy dwunastoma plemionami izraelskimi, zwłaszcza Judą i Filistynami.

Będziemy odwiedzać miejsce po miejscu i rozmawiać o Filistynach i głównych stanowiskach Filistynów, ale oto artystyczny obraz targu filistyńskiego w Aszkelonie, prawdopodobnie jednego z najczęściej odkopywanych miast filistyńskich, i znowu trochę ceramiki filistyńskiej. Zatem od dłuższego czasu archeolodzy z Filistynami uważają, że epicentra kananejskie, duże miasta kananejskie, zostały zniszczone pod koniec późnego okresu brązu, około 1200 r., a następnie ponownie zaludnione przez ludy morskie, ludy z Morze Egejskie, z zupełnie inną kulturą materialną. Do tych ludzi zaliczała się grupa zwana Filistynami.

Pierwszym z nich jest oczywiście Ekron. Widzieliśmy już artystyczną wersję ogromnej świątyni odkrytej w Tel Miqne. Są to dyrektorzy projektu, Seymour Gittin i zmarła Trudy Dotan z Uniwersytetu Hebrajskiego.

Był to wielki napis znaleziony pod koniec wykopalisk i identyfikujący to miejsce. Wspomina Ekron, a także Achisz, imię Achisz, które oczywiście jest znane we wcześniejszym kontekście biblijnym. Ekron, Tel Miqne, także był bardzo dużym miastem.

Miało górne miasto, ale w VII wieku rozwinęło się ono i stało się jednym z największych producentów oliwy z oliwek na Bliskim Wschodzie, prawdopodobnie największym, o ile nam wiadomo. Gat widzieliśmy kilka razy i ponownie odkopano

kolejny zespół ceramiki filistyńskiej z IX wieku. I oczywiście ołtarz i obrazy przedstawiające miejsce Gat lub Tel es-Safi.

A to jest koparka, która trzyma ostrakon i wymienia imię Goliat. To Aaron Mayer z Uniwersytetu Bar-Ilan. I Aszdod, i znowu, to jest to asyryjskie centrum administracyjne poza murami Aszdodu, które niedawno odkryto.

Bardzo słynną boginię zwaną Aszdod wymyśloną oczywiście w Aszdodzie znaleziono kopaczka Mosze Dotana. Oraz zdjęcie wykopalisk prowadzonych w latach 60. XX wieku. Nawiasem mówiąc, Aszdod to także miasto nadmorskie, ale nie bezpośrednio nad brzegiem morza.

Miejsce to dzieli od wybrzeża kilka mil, może kilka mil. Istniał więc także port o nazwie Aszdod-Yam, z którego korzystano w starożytności. A Aszkelon znowu był bardzo ważnym miastem filistyńskim, położonym na wybrzeżu.

I widać tu fosę i linię murów ze środkowej epoki brązu, coś w rodzaju łukowatego przebiegu tych murów. I tutaj odkopano fosę i mur Glossean, a także Bramę Środkowego Brązu, która została odrestaurowana. A zatem wiele interesujących znalezisk z Aszkelonu, bardzo duże wykopaliska, dobrze finansowane i ponownie prowadzone przez Larry'ego Stagera po lewej stronie, a za nim Dan Master.

A to zaprzestało tu działalności zaledwie kilka lat temu. Ponownie, Gaza, kolejne miasto na wybrzeżu, nie jest zbyt dobrze odkopana, ponieważ jest zabudowana do dziś. A więc trochę więcej o Filistynach.

Założyli tych pięć miast-państw lub serię polis, czy jakkolwiek to jest w liczbie mnogiej polis, rządzonych nie przez króla, ale przez pana, czyli po hebrajsku Saron. Saron był terminem, prawdopodobnie pochodzącym z Morza Egejskiego, który został przetłumaczony na język hebrajski. Filistyni byli bardzo zaawansowani w metalurgii i początkowo mieli monopol na żelazo, dlatego wszystkie armie filistyńskie były wyposażone w żelazne włócznie, żelazne miecze i żelazną broń, podczas gdy Izraelici i inni przeciwnicy musieli radzić sobie z brązem.

Jest to więc bardzo ważne i jeśli izraelski rolnik miał żelazny pług, jak wspomina Księga 1 Samuela, musiał zejść i naostrzyć lub naprawić ten pług u filistyńskiego kowala, ponieważ Izraelici po prostu go nie mieli. technologia. Wysoko rozwinięci w Filistynach, przepraszam, w kulturze materialnej, architekturze i ceramice, Filistyni byli kulturowym odpowiednikiem Paryża i Nowego Jorku w okresie sędziów. Nie używamy już tego terminu, ale termin w języku angielskim, starszym angielskim, filistyńskim, oznaczał niekulturalny lub nieokrzesany, ale w rzeczywistości było odwrotnie.

Izraelici byli w rzeczywistości wieśniakami, ludem niekulturalnym. Filistyni byli ludźmi kulturalnymi i należącymi do wyższych sfer. Zatem myślisz, że stawiasz się w sytuacji Samsona lub kogoś, kto mieszka w tych wiejskich, rustykalnych wioskach na wzgórzach i patrzy w dół na światła Timny, Ekronu lub Gat i widzi fantastyczne świątynie, architekturę i nocne życie tam toczące się, to cię pociąga.

Taki jest pogląd, że wynika to z kultury materialnej i artefaktów, które odkopaliśmy w miejscach filistyńskich. Bardzo, bardzo zaawansowany. Ceramika filistyńska przechodziła różne etapy.

To coś w rodzaju odrobiny śmiechu, które ściągnąłem z Internetu. Ale to premier Benjamin Netanjahu wygłasza wykład na temat ceramiki filistyńskiej. Nie bardzo.

Tak czy inaczej, pierwszym etapem była ceramika monochromatyczna, która jest taka sama jak ceramika mykeńska z Morza Egejskiego. Następnie zdezaktualizowany bichrom. I wreszcie późnofilistyńskie wyroby zdobione.

Taki jest etap rozwoju ceramiki filistyńskiej na przestrzeni wieków. Tutaj możecie zobaczyć kilka przykładów, dzbanek na piwo i kilka innych form. Ponownie służą podobnym celom, strzemieniu, kraterowi i tak dalej.

Służą podobnym celom jak ceramika innym ludom, w tym Izraelitom, ale bardzo różnią się formą, sposobem wykonania, samą konstrukcją ceramiki i oczywiście wykończeniem.

OK, teraz zwracamy się do Izraelitów i wracamy do miejsca, które odwiedziliśmy wcześniej, Ispit sarda. Cóż za kontrast.

To jest ten czteropokojowy dom i znaleziony tam ostrakon. Plemiona izraelskie były ze sobą bardzo luźno powiązane. Nie byli zjednoczeni.

Rustykalna kultura materialna, znowu, jest bardzo, bardzo praktyczna i służy wyłącznie do użytku, do ich użytku, a nie w ogóle do ich piękna czy artystycznego wyglądu. Znowu jest kilka zdjęć Shiloh; oczywiście to tutaj Samuel dorastał pod okiem Heliego, kapłana. I znowu, Scott, nie mogę sobie przypomnieć jego imienia; jest powiązany z ABR, Stripling.

Scott Stripling prowadzi wykopaliska w Szilo i twierdzi, że znalazł miejsce, w którym wzniesiono przybytek, czyli Namiot Spotkania. Zatem narracja o Arce to znowu fragment z 1 Samuela o zdobyciu Arki przez Filistynów, a następnie powrocie przez Dolinę Sorek. A potem w końcu trafił do domu Abinadaba w Kiryat Yarim, zanim Dawid sprowadził go do Jerozolimy.

Tworzy interesujący, w zasadzie teologiczny, opis tego, jak Bóg nie jest zamknięty w pudełku. Mamy tendencję do, tak jak to robili Izraelici, OK, Arka jest z nami. Bóg jest z nami. Nie możesz tego zrobić.

się tego na własnej skórze, gdy zostali zniszczeni. Armia została zniszczona przez Filistynów. W rzeczywistości samo Szilo, jak wykazały wykopaliska, zostało wówczas zniszczone.

Zatem Filistyni weszli prosto na górzysty teren i zniszczyli samo Szilo. W tym czasie, w pewnym sensie w okresie przejściowym pomiędzy okresem sędziów lub tych charyzmatycznych przywódców, z których jednym był Samuel, i, i, mając króla, Izrael się wahał, plemiona się wahały, mówiąc: może my potrzebujemy króla. A to jest ważny tekst, bardzo ważny tekst, ponieważ daje nam wyobrażenie o tym, co oznaczało królestwo w tamtym czasie na starożytnym Bliskim Wschodzie.

Przeczytajmy te słowa. Mając to na uwadze, możemy studiować archeologię monarchii.

Samuel oznajmił wszystkie słowa Pana ludowi, który prosił go o króla. Powiedział, co? Oto, czego będzie się domagał król, król, który będzie nad wami panował, jako swoje prawa. On zabierze waszych synów i sprawi, że będą służyć na swoich rydwanach i koniach, i będą biegać przed jego rydwanami. Niektórych wyznaczy jako dowódców tysięcy i dowódców pięćdziesiątek, innych do orania jego ziemi i zbierania żniw, a jeszcze innych do wytwarzania broni wojennej i wyposażenia dla jego rydwanów.

Zabierze wasze córki na perfumiarzy, kucharzy i piekarzy. Zabierze najlepsze z waszych pól, winnic i gajów oliwnych i odda je swoim sługom. Weźmie dziesiątą część waszego zboża i waszych zbiorów i przekaże swoim urzędnikom i służbom.

Waszych sług i służebnice oraz najlepsze bydło i osły zabierze na swój użytek. Zabierze dziesiątą część waszych trzód, a wy będziecie jego niewolnikami. Gdy nadejdzie ten dzień, będziecie wołać o ratunek przed królem, którego wybraliście, lecz w tym dniu Pan wam nie odpowie.

Ale lud nie chciał słuchać Samuela. Nie, powiedzieli, chcemy mieć nad sobą króla. Wtedy będziemy jak wszystkie inne narody, mając króla, który będzie nas prowadził i wyjdzie przed nami, aby toczyć nasze bitwy.

Gdy Samuel to wszystko usłyszał, powiedział lud, powtórzył to przed Panem. Pan odpowiedział: wysłuchajcie ich i dajcie im króla. A tym królem był oczywiście Saul, Beniaminita.

Saul, mimo wszelkich pozorów, sprawiał wrażenie króla. Był przystojny, wysoki i potężnym wojownikiem. Został królem.

W Starym Testamencie są dwie relacje na ten temat. Założył swoją stolicę w miejscu zwanym Gibe'a lub Givat Szaul, nazwanym jego imieniem. Jak wspomnieliśmy wcześniej, uważa się, że jest to Tel el-Ful, na północ od Jerozolimy, przy drodze do Ramallah.

Wspomnieliśmy tutaj o niedokończonym pałacu króla Husajna. To jest artystyczne przedstawienie tego, jak mógł wyglądać pałac Saula. Zanim Hussein rozpoczął budowę, odkopano tylko jeden róg, wieżę i kilka innych ścian, najpierw Albright, a następnie Paul Lapp.

I znowu, szczególnie w przypadku Albrighta, nagrania nie były dobrze zrobione. Stratygrafia nie była kontrolowana. Dlatego trudno jest dokładnie poznać pełną historię tego miejsca, kiedy dokładnie je zbudowano i jak je rozplanowano.

Ale świetne zdjęcie narożnika wieży Saula w Gibe'a. A teraz to wszystko są gęsto zaludnione budynki, wieżowce i wszystko inne po tych wszystkich latach. Dawid i Goliat.

Ponownie, jest tu wiele lekcji teologii i wiary. Ale spójrzmy, co mogą nam powiedzieć dane archeologiczne. Mniej więcej w tym czasie na Morzu Egejskim powszechna była koncepcja mistrzów z dwóch stron konfliktu, dwóch armii wychodzących i atakujących się nawzajem.

Zostało to wykazane przez różnych badaczy i teksty. Poza tym Goliat, jak się nazywał, nie był etnicznym Filistynem ani Morzem Egejskim. Prawdopodobnie był najemnikiem i prawdopodobnie miejscowym.

Pochodził z Gat i prawdopodobnie jego przodkowie przebywali w Gat, zanim Filistyni przybyli w te okolice. I prawdopodobnie był potomkiem, najprawdopodobniej potomkiem gigantów wspomnianych w Księdze Rodzaju i innych tekstach, Nefilimów lub synów Anaka, Anakima i innych. Prawdopodobnie był to jeden z ich potomków, który był bardzo, bardzo dużym mężczyzną.

Widzieliśmy już zdjęcia Doliny Elah. Jest tam jeszcze jeden, przedstawiający zestawienie armii i osobistą walkę, która miała miejsce pomiędzy Dawidem i Goliatem. Kiedy Dawid służył Saulowi po tym, jak zabił Goliata, Saul stał się zazdrosny, a Dawid poprowadził i zorganizował grupę zwolenników, osobistą armię Dawida, i udali się na pustynię Judy, do regionów na wschód od Jerozolimy, Betlejem i Hebronu.

I świetne miejsce do ukrycia. I ukryli się przed Saulem, gdyż Saul ich gonił, chcąc z zazdrości zabić Dawida. I w końcu Dawid, oczywiście, udał się do Gat i służył królowi

Gat, Achiszowi, i otrzymał miejsce, w którym znajdowało się miasto Dawida, o czym pomyślę za chwilę, proszę mi wybaczyć.

I miał napadać na osady izraelskie. W rzeczywistości napadał na osady Amalekitów. I to była znaczna część jego kariery pod Filistynami.

Ostatecznie on i jego ludzie mieli towarzyszyć Filistynom i walczyć z Izraelitami w dolinie Jizreel. I na szczęście nie ufali mu na tyle, żeby to zrobić. Wycofano go z zaproszenia na to spotkanie, co doprowadziło do śmierci Saula.

I oczywiście miało to miejsce na górze Gilboa. I znowu nie był to wybór Boga na króla, ale wybór Izraela na króla. A jego syn Jonatan został zabity.

I faktycznie Saul popełnił samobójstwo. I to była wielka, wielka strata dla Izraela, ta porażka Filistynów pod Gilboa. I to zakończyło panowanie Saula.

Dziękuję.

To jest dr Jeffrey Hudon w swoim nauczaniu na temat archeologii biblijnej. To jest sesja 15, Archeologia i powstanie monarchii izraelskiej, Saul.